

GỌI NGƯỜI YÊU DẤU

Vũ Đức Nghiêm

Boston

Gọi người yêu dấu bao lần. Nhẹ nhàng như gió thì
người yêu dấu trong hồn. Ngập ngừng tha thiết bồn

thâm. Làn mây trôi gọi nhớ chơi vơi thương người xa xôi. Gọi.....
 chôn. Kỷ niệm xưa mờ thoáng trong sương cho lòng nhớ.....

.....Thương Người yêu dấu ơi! Sao lòng se sắt đây

vơi? Người yêu dấu ơi! Thu về tim vẫn đơn côi.

Người yêu dấu ơi! Khi ngàn sao đêm lấp lánh. Tâm hồn băng

F C7 F

khuông, nhớ ngày vui đã qua nhanh. Thương đôi mắt sao trời lung

Dm C7 F F7

linh. Thương yêu ngón tay ngà xinh xinh. Thương yêu dáng vai gầy thanh

Bb Gm C7 Bb

thanh. Thương yêu vòng tay ghi xiết ân tình. Thương yêu dáng em buồn bơ

Am Gm Bb Am

vơ. Thương yêu nét môi cười ngây thơ. Thương yêu tóc buông lơ lửng

Dm C7 F

dàng. Thương em mong manh như một cành lan. Gọi người yêu dấu xa
.....người yêu dấu muôn

A7 Bb C7

vời. Mà lòng lau luyến bồi hồi. Ngày biệt ly đành nhớ nhau
đời. Nghẹn ngào không nói thành lời. Tình yêu xưa ngày tháng phơi

Dm G C7 F

thôi khi chiều nhẹ rơi. Gọi.....
pha biết bao giờ.....người.